ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

สถานการณ์การปลูกยางพาราและความต้องการของเกษตรกร ต่อการส่งเสริมในอำเภอพร้าวและไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นายณัฐวุฒิ สุขสวัสดิ์

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ คุษฎี ณ ลำปาง รองศาสตราจารย์ กฐิน ศรีมงคล อาจารย์ คร.ธนะชัย พันธ์เกษมสุข ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง สถานการณ์การปลูกขางพาราและความต้องการของเกษตรกรต่อ การส่งเสริมในอำเภอพร้าวและไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ การปลูกและความต้องการส่งเสริมขางพารา หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมกับ ความต้องการส่งเสริมขางพารา และศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ ปลูกขางพาราในอำเภอพร้าวและไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยคือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอพร้าวและไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน 172 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีอายุเฉลี่ยประมาณ 49.1ปี ส่วนใหญ่จบ การศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นหลัก มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 15.8 ไร่ มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 102,401.7 บาทต่อปี ใช้เงินทุน ตนเองในการทำสวนยาง ได้รับต้นกล้ายางพาราและความรู้เรื่องการปลูกยางพาราจากสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการเข้าร่วมกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร เป็นต้น

เกษตรกรส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการปลูกขางพาราเพื่อหวังผลระยะขาว เป็นมรคกแก่บุตรหลาน พื้นที่ปลูกขางพาราเดิมเป็นสวนลำไข ขางพาราที่ใช้ปลูกพันธุ์ RRIM 600 ปลูกขางพาราทั้งหมดเฉลี่ย 12.8 ไร่ และจำนวนต้นที่ปลูกเฉลี่ย 83 ต้นต่อไร่ ส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝน เป็นแหล่งน้ำในการทำสวนขางพาราและมีการทำแนวกันไฟ มีการปลูกซ่อมเฉลี่ย 16.8 ต้นต่อไร่ เมื่ออายุ 1 ปี

ผลการวิจัยความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน พบว่า เกษตรกรมีระคับความรู้ ในปัจจุบันน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.94 และมีระดับความต้องมากต่อการส่งเสริมยางพารา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการส่งเสริมยางพาราโดยรวม พบว่ามี เพียงจำนวนแรงงานเพียงตัวเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการ ส่งเสริมยางพารา แต่หากพิจารณาในแต่ละด้าน จะพบว่า ในด้านการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตแผ่นยางคิบนั้นมีเพียง รายได้ เป็นปัจจัยตัวเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ด้านวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้พบว่าจำนวนแรงงาน และภาวะหนี้สินที่มี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการสนับสนุนการผลิตพบว่า อายุ ระดับการศึกษา จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา การรับข้อมูลข่าวสาร และการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนด้านการสนับสนุนการตลาด พบว่าทุกปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา คือ ปัญหาการขาดน้ำ ในฤดูแล้ง ปัญหาต้นยางพาราตาย และปัญหาในการปลูกซ่อม ไม่ได้รับการสงเคราะห์ปุ๋ยและ สารเคมีจากภาครัฐ รวมถึงหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับยางพารา และขาดเงินทุนหมุนเวียนในการ ดูแลรักษาช่วงก่อนการเปิดกรีดยางพารา

rights reserv

Thesis Title Situation of Para Rubber Planting and Extension Needs of Farmers in

Phrao and Chai Prakan Districts, Chiang Mai Province

Author Mr. Natthawut Suksawat

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dusdee Nalampang Chairperson
Assoc. Prof. Katin Srimongkol Member
Lect. Dr. Tanachai pankasamesuk Member

Abstract

The objectives of this research aimed at 1) growing and farmers' needs situations towards the rubber extension in Phrao and Chai Prakan District, Chiang Mai Province 2) investigating the relationship between economic and social factors and farmers' needs and 3) exploring problems and recommendation related to their situations.

The sample in this study were 172 farmers who grew rubber in Phrao and Chai Prakan District, Chiang Mai Province. Data was collected by questionnaires and statistical techniques were descriptive statistics and Chi-square.

The research results revealed that most farmers' had average age 49.1 years old and primary education level. The number of labor was 4 persons. Their main occupation was agriculture. The average farm size was 15.8 rai and their average income was 102,401.7 bath per annum. They used their own capital in rubber trees growing. Getting young rubber trees for growing and knowledge about growing rubber trees from office of the Rubber Replanting Aid Fund. Most farmers had participated in various groups, for example: Agricultural Cooperative, farmers group, etc.

Most rubber farmers growing had objective to grow rubber trees by hoping in the long run as a heritage for their children. Formerly, the growing rubber trees area was longan orchard. The variety of rubber is RRIM 600 with the average rubber growing area of 12.8 rai and the average growing 83 trees per rai. Most of them used rain water for growing rubber trees and making fire protect on line. The average replanting 16.8 trees per household when they are 1 year old.

The research results revealed that their knowledge about para rubber at present were at minimum level that is 1.94 on average and had high level needs at high level that is 4.30 on average.

Factor affecting needs of rubber extension were found Only labour was significantly related to needs of rubber extension of considering each factor separately, it was found that issues: 1) As for rubber trees treatment, rubber incision and rubber slabbing, only income was statistically significant 2) Concerning to extension method and knowledge transfer, labour indebtedness had statistically significant 3) As for producing support, age, educational level, farm size, information and training had statistically significant, and 4) Concerning to marketing support their had no any factors statiscally significant.

Problems and recommendation were lack of water in the dry season. Problem of the death of rubber trees and replanting. There was no fertilizer and chemical support from the government and other relating organizations. Lastly, farmers anticipated that their will lack of revolving fund before rubber incision.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

MAI UN